

on vielä se onni tänä päivänä ollut, että olen saanut sähkösanomien kautta vastaan-ottaa samanlaisia tunteiden ilmoituksia muiltakin maamme talonpojilta, jotka nimenomaan ovat kokoontuneet lähettääkseen minulle nämä terveiset. Se on minulle, tämä asia, sitä iloisempi kun se todistaa, että kansassa aina elävä valistus leviää, ja että he aina enemmän osaa ottavat maamme yhteisiin asioihin. Ei ole niillä, jotka kokevat kansan etupäässä käydä, mitään tukea, jos ei se sama kansa, joka työllään meidän isänmaatamme koossa pitää, myös tunteillaan, ajatuksillaan halullansa auta kansaa eteenpäin kaikissa sen henkisissä pyrinnoissa. Kun nämä pyrinnot kerran kansan mielessä saavat oikean arvonsa ja kansa yksimielisesti niitä kannattaa, niin ei silloin mikään vastustus auta (hyvin! hyvin!) Sentähden nämä terveiset ovat yleiseltä kannalta katsoen minua varsinkin ilahuttaneet. Kiitän teitä.

10

81 STUDENTERNES MAJFEST I LÖRDAGS.

Morgonbladet n:o 111, 15. V 1876

20

»Mitt herrskap! Ehuru litet förlägen för att här i detta världiga samqväm föra fram en erinran om vintern, anhåller jag dock ödmjukast om att få uppfylla en skyldighet, nemligen den – att ödmjukt tacka för den ära, jag hört, att mig i dag vederfarits, att nämnas i bredd med Runeberg, Lönnrot och Cygnaeus, med dessa för fosterlandet så kära män, visserligen äfven för mig kära vänner.

Jag ber ödmjukast att dervid först få adressera mig till den studerande ungdomen, att få, hvilket jag eljes ej ansett vara min enda uppgift i förhållande till detsamma, denna gång endast sjunga dess lof och pris. Jag har aldrig kunnat välja ett bättre tillfälle dertill än detta, ty jag vet, att så många närvarande gerna lyssna till ord i denna syftning.

30

Den, hvilken, såsom jag, sett studentlifvet i vårt land i femtio år och nu ser sig omgifven af detta lif i dess närvarande skick, blott den kan förstå, hvilka stora framsteg detsamma gjort. Jag vill ej närmare tala om den förgångna tiden med dess stora brister i detta afseende; men såsom nu var det då ej. En sådan skara unga män såg man ej samlad i samma skick som nu; ej heller i samma sällskap, som nu. Man såg dem ej, såsom nutidens studenter, förbrödra sig med arbetaren, söka lifva hans samqväm, vända sig till folket för att sprida det vetande, de inhemtat, för att hos detsamma väcka håg för bildning och vetande.

40

I nuvarande studenters festliga samqväm är talet, uttalandet af hans ädlaste känslor och förhoppningar hufvudsak; skålarne komma endast dertill. Månget tryckt häfte bär vittnesbörd om ett hos honom vaket, andligt lif. Allt detta måste glädja hvarje fosterlandets vän.

Jag vågar ej vara vidlyftig, men det är för detta och för mycket annat, som dermed sammanhänger, jag önskat ur mitt hjerta prisa den studerande ungdomen, sådan den för närvarande är, i och med detsamma jag hjertligt tackar den för kallelsen att här infinna mig och för skålen för mig.

Jag vänder denna min tacksägelse äfven till alla öfrige deltagare i festen, till damerna i synnerhet. Jag hoppas, att det för många af dem åtminstone ej är okändt, att jag alltid, jag vill ej säga såsom ungdomen, varit i mitt hjerta svag åt den sidan, men att jag alltid, säger jag, djupt vördat qvinnan och hennes stora kallelse i lifvet.

50

Jag tackar ödmjukast!»